

ועדה לפי סעיף 47(א) לפקודת רופאי השיניים [נוסח חדש], התשל"ט-1979

י"ז אייר, תשע"ב
9 מאי, 2012

בעניין:

ד"ר בועז לב, משנה למנכ"ל משרד הבריאות, באמצעות באת כוחו עו"ד יונתן ברג,
ממשרד התובעת הראשית, הלשכה המשפטית, משרד הבריאות, ירושלים

תשובה

- נגד -

ד"ר ישראל גלעדי ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה בעל רישיון [REDACTED], מרחוב [REDACTED],
באמצעות באת כוחו עו"ד חדווה לוי

הנקבל

דין וחשבון לפי סעיף 47 לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979

1. תקבלנה

ביום 13.4.2010 הגיש ד"ר בועז לב, המשנה למנכ"ל הכללי של משרד הבריאות, קובלנה נגד ד"ר ישראל גלעדי ת.ז. [REDACTED] רופא שיניים מורשה בעל רישיון [REDACTED] (להלן - הנקבל), מכוח האמור בסעיף 5(45) לפקודת רופאי השיניים (נוסח חדש), התשל"ט-1979 (להלן - הפקודה), בגין התנהגות שאינה הולמת רופא שיניים מורשה והרשעתו על ידי בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעבירה פלילית שלא לפי הפקודה. עבירה של מעשה מגונה לפי סעיף 1(345) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. הוועדה

שר הבריאות מינה אותנו להיות ועדה שתדון בקובלנה (להלן - הוועדה). הוועדה קיימה דיון אחד ביום 23.4.2012 והופיעו בפניה עו"ד יונתן ברג ב"כ הנקבל, הנקבל ועו"ד חדווה לוי בשם הנקבל.

3. האירועים ברקע הקובלנה

ברקע קובלנה זו מעשה מגונה שעשה הנקבל, רופא שיניים מורשה ומומחה בשיקום פרוסתודונטי (שיקום הפח), ביום 7.9.2005 במרפאת השיניים שלו, בסייעת שעבדה מספר ימים במרפאה (כממלאת מקום של חסייעת הקבועה שיצאה לחופשת לידה) בכך שנגע בישבנה, וכאשר חסתובבה על מנת להרחיקו ליטף את חזה ומשש את גופה מעל בגדיה.

בגין המעשה לעיל חוגש נגד הנקבל כתב אישום בבית המשפט השלום בתל אביב יפו בתיק 4516/07. הנקבל הכחיש כל האמור, אך בית המשפט השלום בתל אביב – יפו בפסק דינו האריך והמפורט מיום 6.4.2009 הרשיע את הנקבל בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום, ותוך שהוא לוקח בחשבון את השיקולים לחומרא וקולא החליט, לא בלי התחבטות, לא למצות עמו את הדין, וגזר עליו 7 חדשי מאסר על תנאי, עבודות שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות, ותשלום פיצוי למתלוננת על סך 5,000 ₪.

4. החליף בפני הועדה

בעת הדיון שהתקיים בפנינו ביום 23.4.2012 הודה הנקבל בביצוע עבירת משמעת כאמור בקובלנה, ועל כן נשמעו טענות הצדדים לעניין אמצעי המשמעת שיש לנקוט בגינה.

עו"ד ברג, ב"כ הקובל, הביא לפנינו בראשית דבריו את עמדת בית המשפט חליון לעניין מטרת הדין המשמעתי הנערך לפי חוקים שונים בעקבות הרשעה פלילית ושיקולים שיש להביא בחשבון כפי שחיא באח לירי ביטוי בפסיקתו, וראשית בע"מ 412/90 משה אליהו נ. שר הבריאות (פ"ד מד(4) בעמ' 422) שם אמר בית המשפט כי עניינו של הדין המשמעתי במקרים אלו היא בהסקת חמסקנה מה תהשלכת, אם בכלל, להרשעה, על עיסוקו של הנידון ועל תפקודו המקצועי, בציינו כי הוראה כאמור לא נקבעה לגבי כל מקצוע אלא רק לגבי המשתתפים למסגרת מקצועית מסוימת בהם נדרשת רמת התנהגות מיוחדת וקפדנית ביותר הנובעת מיעדו של המקצוע וממעמדו החברתי.

מכאן, לדבריו, הדין המשמעתי בעקבות הרשעה בפלילים בא למנוע סתירה בין ההרשעה בפלילים לבין חתיפתו המקצועי.

במקרה זה אמר עו"ד ברג, העבירה בוצעה אגב מילוי תפקידו של הנקבל ברופא שיניים, ואף שהשופט בחליף הפלילי החליטה שלא למצות את הדין עם הנקבל, חרי שחשיקולים בחליף משמעתי שונים, כאשר לנסיבות ביצוע העבירה הפלילית ולנסיבות האישיות יש משקל פחות כאמור בע"מ 5282/98 מ"י נ. תמר כתב ולאמור בע"מ 10979/04 ליביו לאור נ. שר הבריאות השיקול המרכזי הוא חגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על כבוד המקצוע ורמתו ועל אופן הציבור ברופאים.

בהמשך הביא לפנינו עו"ד ברג החלטות לגבי מקרים שלדבריו הם דומים לענייננו אף שנסיונותיהם שונות אך ניתן ללמוד מהם על החומרה המיוחסת בועדות משמעת לעבירות מין, שיש בהם פגיעה בכבוד המקצוע ותדמיתו, בעיקר כאשר נעשו אגב אינטראקציה במרפאה -

ד"ר שלוח פיצחדות שהורשע בביצוע 15 פרטי אישום שכללו חטרה מינית, התעללות, זיוף, והתנהגות לא חולמת על פי חוק השיפוט הצבאי, שרשיונו הותלה ל-4 שנים, ומר ברג תסכים כי מדובר במקרה חמור יותר מהעניין שבפנינו;

ד"ר ארתור אליאב שהורשע בביצוע מעשה מגונה ובאיומים, רשיונו הותלה ל-4 שנים, ששוב לדעת מר ברג מקרהו חמור יותר מענייננו;

ד"ר ברנרד גליקסמן אשר הורשע בביצוע מעשה מגונה, ורשיונו הותלה ל-3 שנים, ובית המשפט המחוזי קבע כי נדרשת במקרה זה ענישה משמעתית חמורה ואין לקבל טענתו כי יש לחקל בעונשו המשמעתי כי שילם חובו לחברת ולמתלוננת, וגם מקרה זה לדעת מר ברג חמור מענייננו של הנקבל.

עו"ד ברג הבחיר לנו כי הקובל רואה את התנהגות הנקבל בחומרה, מה גם שיש לשלוח מסר

לעובדים במרפאות, אך בהתחשב בכך שאין לנקבל רקע משמעותי, והוא נמצא לקראת סוף הקריירה שלו, הם מסתפקים בהתליה של 6 חודשים.

בראשית דבריה הפנתה אותנו עו"ד חדווה לוי, ב"כ הנקבל, לדבריו של כבי השופט זיילר, אשר עד לאחרונה הואצלו לו סמכויות שר הבריאות באשר לנקיטת אמצעי משמעת על פי הפקודה בהחלטת בעניין ד"ר סבחי מסרואה, אשר חועמד לדין משמעתי בעקבות הרשעתו בתקיפת קטין חסר ישע (ילדיו הקטינים) בנסיבות מחמירות. השופט זיילר אמר כי כדי לצורך הגשת קובלנה בגין ביצוע עבירה פלילית שלא על פי הפקודה, אין צורך שתהיה זיקה בין ההרשעה בפלילים לבין תפילות המקצועית של הרופא, אולם לא כל הרשעה בפלילים מצדיקה חגשת קובלנה משמעטית, והקבילח המשמעטית אינה צריכה לחתור לחוסף ענישה על ענישה, אלא לא לחותר אדיש לסוג עבירות שהיבט אחי רפואי אינו סובל ביצוען על ידי רופא. וחנה באותו מקרה, אמצעי המשמעט היה התראה.

גם על פי פסק הדין בעניין תמר כתב נקבע, כי לדין המשמעתי אמצעי המשמעט אמור לשמש אמצעי מניעה יותר מאשר אמצעי ענישה.

גבי לוי התחסה באריכות לנסיבות חמקרה נשוא העבירה, תוך שהיא מציינת כי ארע בשנת 2005, בעת שחנקבל היה בן 73, כאשר ההרשעה היתה בשנת 2009. ליום חנקבל בן 80, ומעולם לא חוגשה נגדו כל תלונה, אף שחיו לו סייעות רבות. העבירה – שהיא הנמוכה ביותר במדרג עבירות חמין – קשורה לאסיסטנטית שעבדה יומיים במרפאתו, ביום בו נכחה חסייעת הקבועה שלו מזה 17 שנה שחיתה בחופשת לידה, והעידה על נוכחותה במרפאה לצורך עזרה במקרה מסוכך באותו יום, אך חשופטת בחרה שלא לחאמין לה משום שלדעתה עובדות בחופשת לידה אינן מגיעות לשעות כח רבות למקום חעבודה. גירסת חנקבל לדברי עו"ד לוי שונה, דהיינו, כי חעליב את חמתלונת על חופעתה הפרובוקטיבית למקום חעבודה, ובשל כך חתלוננה. בשל פרסום של חמתלונת על חטרדה מניית למטופלת של חנקבל, הוא חגיש נגדה עוד קודם לחגשת כתב האישום, תביעה לבית המשפט, שקבל גרסתו כי מדובר בלשון חרע, וחמתלונת חוייבה כתשלום פיצוי ותשלום חוצאות ושכר טירחה.

לטענת ב"כ חנקבל לא מדובר על טרנד של חתנהגות, אלא על אפיזודה אחת מלפני 7 שנים של אדם חמתפקד באופן נורמטיבי. חנקבל גידל למעשה את ילדיו כאשר אשתו שרתה שנים רבות בחו"ל, בתו נפטרה מסרטן במוח, הוא סעד אותה, ומאז מותה מטפל בילדיה – נכדיו בסיועך של בת זוגו בשנים האחרונות, מממנם ומכלכלם, שכן אביהם אינו מתפקד כאב. הוא ממשיך לעבוד יום בשבוע, למרות בעיות הבריאות שלו שהוצגו לנו במסמכים רפואיים שחוגשו, ולא נותרו לו בשל גילו ימים רבים לעבוד אך עיסוקו חחלקי עוזר לכלכל את ילדיו. חנקבל איש רב פעלים שעבד ולימד גם בחו"ל, ועוסק מחוץ למקצוע בפעילות ציבורית, שמסמכים בקשר לפעילותו הן במסגרת מקצועו והן מחוצה לו הוצגו אף הם בפנינו. חלק זמן רב מאז חמקרה, חנקבל שילם מחיר כבד, הוא עבר חליכים פליליים ושמו הטוב נפגע, לא חושט עליו עונש מאסר בפועל גם לאור חסקיר קצינת חמבחן שחוגש לנו, ואין מקום חענישו עונש חסף, רק כדי להראות שחמערכת חמשמעטית אמרה את דברה.

לתמיכה בטענותיה חסתמכה גבי לוי על מקרהו של ד"ר סבחי מסרואה לעיל משנת 2004, בו חמליצה חועדה לחתלות רשיונו של חנקבל לחודש אחד, וכבי השופט זיילר חחליט להספק בהתראה, באומרו כי חתליית רשיון פוגעת במעמד הרופא בפני מטופליו ועמיתיו, ויש לח גם פן כספי, וחיא צריכה לחיות מופעלת רק אם אין מסלול עונשי אחר שישג חמטרה בנסיבות העניין. כן הביאח את עניינו של ד"ר מוסקונח שנמצא כי חתנהג חתנהגות בלתי חולמות ובית המשפט חעליון החליט (ע"א 2595/96) להמיר את חתתליה של 6 חודשים בנויפה, בשל חלופ הזמן הרב, וכן מקרהו של ד"ר חיים פרי שגילה רשלנות חמורה בתפקידו כרופא, שר חבריאות שקבל חמלצת ועדת חמשמעט חחליט על חתליית רשיונו של חנקבל לחודשיים, אך בית המשפט חעליון (ע"א 3714/93) חחליט לחמיר את אמצעי חמשמעט בנויפה בשל חשתהות חטיפול בעניינו של חנקבל מעבר לראוי ולסביר.

לכן, לאור האמור, בקשה ב"כ חנקבל כי חסתפק בחמלצה על אמצעי משמעט מידתי שיאפשר לנקבל לחמשיך לעבוד בזמן חמיעט שנשאר לו לעבוד.

כפי שעולה מטיעוני ב"כ הנקבל בפנינו, ובפי שעולה מעמדת הנקבל שהוצגה לקצינת המבחן כמסגרת החליף הפלילי ובאה לידי ביטוי בתסקיר שחוגש לנו, הנקבל אינו מודח גם כיום בביצוע העבירה שבת הורשע, ובגינה חוגשה תקובלנה נגדו. אלא שבית המשפט חרשע את הנקבל, ופסק דינו הוא מחייב והקובע לגבי המצב המשפטי, והוא גם הבסיס לחגשת הקובלנה בגין עבירת משמעת, אשר הנקבל הודח בקיומה.

למעלה מן הצורך נציין, כי אין ללמוד ממשק הדין בתביעת לשון הרע שהגיש הנקבל נגד המתלוננת, שכן בשל אי התייחסות המתלוננת- חנתבעת לדיון "אין מנוס מלקבל את גרסת התובע" שנתמכה בגרסת חסייעת הקבועה, כפי שפסק בית המשפט (גרסה אשר נדחתה על ידי בית המשפט בחליף הפלילי).

לפיכך מה שעומד בפנינו הוא ביצוע עבירה פלילית, עבירה של מעשה מגונה של רופא שיניים בסייעת שלו, אף אם היא הנמוכה במדרג עבירות חמין, עבירה הפוגעת מגיעה משמעותית בכבוד המקצוע ובאמון הציבור והעוסקים השונים בתחומי מקצוע רפואה השיניים, ברופאי שיניים.

לכך חתייחס בית המשפט העליון בע"א 10979/04 ליכיו לאור לעיל בדברי השופטת פרוקציה בעמ' 364 :

"השמירה על טוהר המידות בתחום עיסוק זה איננה נוסתכמת בדאגה לתקינות פועלתה של המערכת הרפואית ביחסה לרשויות הציבוריות האחרות, ובשמירה על אמון הציבור בה. ניקיון כפיו של העוסק ברפואה וטוהר פעולתה של המערכת הם תנאי הכרחי גם לקיומה של רמה רפואית-מקצועית ראויה המקרינה במישורן על שלום האדם ועל חיי אדם".

לפיכך, השיקול המרכזי כפי שקבע בית המשפט, כפי שיובא לחלו, הוא האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים, ומפני אינטרס זה נסוגות הנסיבות האישיות של הרופא, אף אם באלה יש כדי לחשפיע על מידת עונשו בהליך הפלילי.

כדברי השופטת חיות באותו עניין בעמ' 362 :

"השיקול המרכזי בהליכים המשמעותיים שבנידון הינו השיקול של הגנה על האינטרס שיש לציבור בשמירה על רמתו ועל כבודו של מקצוע הרפואה ועל אמון הציבור ברופאים... לפיכך נפסק כי בחליכים ממין זה השיקול המרכזי שעל הגורם המחליט לשוות לנגד עיניו הוא אינטרס הציבור, ואילו השיקולים הספציפיים חנוגעים לעבריון המשמעת העומד בפניו הם עניין משני שיש לשקלו, אם בכלל...."

וראו גם דבריו של הנשיא כרם בע"א 50/91 אדגר סבין נ. שר הבריאות (פ"ד מו(1) עמ' 27 : "אין לתחום את השיקולים הרלוונטיים בקביעת העונש המשמעותי... יש לנקוט לעניין זה אמת מידה גמישה, אשר תאפשר להביא בחשבון, בכל מקרה ומקרה, גם את חומרת חסכנה הנשקפת לציבור מחישנות מעשיו של רופא, אך גם ערכים, צרכים ואינטרסים לגיטימיים אחרים עליהם באח הענישה המשמעותית-מקצועית להגן. בין אילו ניתן למנות את האינטרס בחתירה כללית... את הצורך בשמירה על כבוד המקצוע... ואת אמון הציבור במקצוע...."

וכך, לא בכדי, תנאי לזכאות לקבל רישיון לעסוק ברפואה שיניים, הוא שעל האדם להיות "אדם חנוך" (סעיף 6(א)(1) לפקודה).

השאלה היא האם חומרת העבירה הפלילית שביצע הנקבל מצדיקות אמצעי משמעת של חתליית רישיון לעסוק ברפואה שיניים 6 חדשים, כטענת ב"כ הנקבל, או שמא, כטענת ב"כ הנקבל, בנסיבות המקרה הנדון מתאים אמצעי משמעת שלא יפגע באפשרותו לעסוק במקצוע.

נתייחס תחילה לטענת הנקבל בדבר חלופ הזמן מאז ביצוע העבירה. מדובר באירוע מחודש ספטמבר 2005. כתב האישום חוגש בחודש יוני 2007 ופסק הדין ניתן בחודש אפריל 2009, וגור הדין - בחודש ספטמבר 2009. הקובלנה חוגשה בחודש אפריל 2010. בהיות הקובלנה מבוססת אך הרשעה בעבירה פלילית, איננו רואים חשתהות בחגשתה. אכן חלפו שנתיים נוספות עד לדיון בפנינו, אלא שהדחיות חרות נבעו תחילה מבקשת הנקבל, בשל ערעור שהוגש (ואשר לא ידועות

לנו תוצאותיו, ככל שנשמע הערעור, מקבלת התיק לטיפול של באר כוחו וחצורך בבדיקת החומר, ומניסיון לסיים את העניין ללא דיון בפנינו. לפיכך, אף שחלף זמן לא קצר, הרי שלאור המפורט לעיל, איננו מקבלים את הטענה כי יש בכך כדי לחספיע באופן משמעותי על המלצתנו.

ב"כ הנקבל טענה כי על אמצעי המשמעת להיות מידתי. אנו מסכימים לכך, אלא שאנו סבורים, כי בנסיבות העניין, חסתפקות בהתראה או נזיפה לא תהיה מידתית ויחיה זה מסר לא נכון לציבור, הן ציבור המטופלים והן ציבור העוסקים בתחומי מקצוע רפואת השיניים, ובעיקר חסייעות. נחזור ונדגיש: העבירה נשוא חקובלנה כוצעה אגב עיסוקו של הנקבל במקצועו כרופא שיניים, במרפאתו, בשעות העבודה, ויש זיקה ישירה בינה לבין עיסוקו.

גם בלוקחנו בחשבון את שיקוליו האישיים של הנקבל, את גילו והצלחתו המקצועית ועברו חנקי, פעילותו הציבורית, חקשיים וחטרגדיה בחייו האישיים, והצורך לחמשר ולתמוך בנכדיו, איננו יכולים להתעלם מכך שמדובר בעבירה "שהחובט ה"אתי רפואי" אינו סובל את כיצוען על ידי רופא" כדברי חשופט זיילר בעניין ד"ר סבחי מסרואח.

לאור כל האמור לעיל, תוך שיקול האינטרס הציבורי מחד גיסא, ותוך חתייחסות לשיקולים הספציפיים הנוגעים לנקבל מאידך גיסא, אנו ממליצים בפני כבי שר תבריות להתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של 3 חדשים.

ד"ר חגי סלוצקי
נציג
חסתדרות רופאי השיניים

ד"ר ליה טטפוב
יו"ר

עירית אלטשולר, עו"ד
נציגת
חיועץ חמשפטי לממשלה

ד"ר ישראל גלעדי חסא שיניים דין וחשטון

לנו תוצאותיו, ככל שנשמע הערעור), מקבלת חתיק לטיפול של באת כוחו והצורך בבדיקת החומר, ומניסיון לסיים את העניין ללא דיון בפנינו. לפיכך, אף שחלף זמן לא קצר, הרי שלאור המפורט לעיל, איננו מקבלים את הטענה כי יש בכך כדי לחשפיע באופן משמעותי על המלצתנו.

ב"כ הנקבל טענה כי על אמצעי המשמעת להיות מידתי. אנו מסכימים לכך, אלא שאנו סבורים, כי בנסיבות העניין, הסתפקות בהתראה או נזיפה לא תהיה מידתית ויחיה בה מסר לא נכון לציבור, הן ציבור המטופלים והן ציבור העוסקים בתחומי מקצוע רפואת השיניים, ובעיקר הסייעות. נחזור ונדגיש: העבירה נשוא הקובלנה בוצעה אנב עיסוקו של הנקבל במקצועו כרופא שיניים, במרפאתו, בשעות העבודה, ויש זיקה ישירה בינה לבין עיסוקו. גם בלוקחנו בחשבון את שיקוליו האישיים של הנקבל, את גילו וחצלתו המקצועית ועברו הנקי, פעילותו הציבורית, הקשיים והטרגדיה בחייו האישיים, והצורך להמשיך ולתמוך בנכדיו, איננו יכולים להתעלם מכך שמדובר בעבירה "שהחייבתי רפואי" אינו סובל את ביצועו על ידי רופא" כדברי השופט זיילר בעניין ד"ר סבחי מסרואה.

לאור כל האמור לעיל, תוך שיקול האינטרס הציבורי מחד גיסא, ותוך התייחסות לשיקולים הספציפיים הנוגעים לנקבל מאידך גיסא, אנו ממליצים בפני כבי שר הבריאות לחתלות את רישיונו של הנקבל לתקופה של 3 חדשים.

ד"ר חגי סלוצקי
נציג
הסתדרות רופאי השיניים

ד"ר לנה נטמוב
יו"ר

עיריית אלטשולר, עו"ד
נציגת
היועץ המשפטי לממשלה

דר ישראל נלעדי רופא שיניים דין וחשבון

לנו תוצאותיו, ככל שנשמע הערעור), מקבלת התיק לטיפול של באת כוחו והצורך בבדיקת החומר, ומניסיון לסיים את העניין ללא דיון בפנינו. לפיכך, אף שחלף זמן לא קצר, הרי שלאור המפורט לעיל, איננו מקבלים את הטענה כי יש בכך כדי להשפיע באופן משמעותי על המלצתנו.

ב"כ הנקבל טענה כי על אמצעי המשמעת להיות מידתי. אנו מסכימים לכך, אלא שאנו סבורים, כי בנסיבות העניין, הסתפקות בהתראה או נזיפה לא תהיה מידתית ויהיה בה מסר לא נכון לציבור. הן ציבור המטופלים והן ציבור העוסקים בתחומי מקצוע רפואת השיניים, ובעיקר הסייעות. נחזור ונדגיש: העבירה נשוא הקובלנה בוצעה אגב עיסוקו של הנקבל במקצועו כרופא שיניים, במרפאתו, בשעות העבודה, ויש זיקה ישירה בינה לבין עיסוקו. גם בלוקחנו בחשבון את שיקוליו האישיים של הנקבל, את גילו והצלחתו המקצועית ועברו הנקי, פעילותו הציבורית, הקשיים והטרגדיה בחייו האישיים, והצורך להמשיך ולתמוך בנכדיו, איננו יכולים להתעלם מכך שמדובר בעבירה "שההיבט ה"אתי רפואי" אינו סובל את ביצוען על ידי רופא" כדברי השופט זילר בעניין ד"ר סבחי מסרואה.

לאור כל האמור לעיל, תוך שיקול האינטרס הציבורי מחד גיסא, ותוך התייחסות לשיקולים הספציפיים הנוגעים לנקבל מאידך גיסא, אנו ממליצים בפני כב' שר הבריאות להתלות את רישונו של הנקבל לתקופה של 3 חדשים.

ד"ר חגי סלוצקי
נציג
הסתדרות רופאי השיניים

ד"ר לנה נטפוב
יו"ר

עיריית אלנשולר, עניין
נציגת
היועץ המשפטי לממשלה